

zpravodaj listopad 05

11

... DIVADLO
... PETRA
... BEZRUČE

dpb

divadlo je provozováno za finanční podpory statutárního města ostrava / dpb provozuje a zpravodaj vydává divadelní společnost petra bezruče s.r.o., tř. 28. října 120, 702 00 ostrava, tel. 596 618 363, info@bezruči.cz, www.bezruči.cz / ředitel **jiří krejčí** / umělecký šéf **jan mikulášek** / manažer **tomáš suchánek** / dramaturg **daniela jirmanová** / tajemnice uměleckého provozu **johana dubová** / redakce **daniela jirmanová, jan mikulášek a tomas suchánek** / foto **hana pokorná, radovan šťastný** a archiv / komiks **adjag** / grafika **kateřina wewiorová**

SME

květiny na premiéru dodává
květinářství
NATAŠA MACHATÁ
Dr. Martinka 1415,
Ostrava - Hrabůvka

viktor dvořák v inscenaci trainspotting

milí naši diváci,

nová divadelní sezona se ještě ani pořádně nestačila roztočit a Bezruči už mají za sebou dvě regulerní premiéry /MALÁ ČARODĚJNICE, STORY/ a jednu premiéru obnovenou /TRAINSPOTTING/. A to jsme prosím ještě stihli za plného divadelního provozu zahrát úspěšný Trainspotting v novém kabátě na prestižním festivalu v Plzni a doma v Ostravě připravit malý velký divadelní festival k 60.narozeninám našeho divadla. To je fofr, co? Well, Bezručovy šediny jsou asi při takovém tempu zaslouženy.....

Ale což, tohle je už minulost. Pojdme se podívat dopředu na to, co Vás čeká u Bezručů příště. Na naše nové herecké posily jste si už asi zvykli. A my jim sundali cedulky „v záběhu“ a rozjeli je naplno. Líbí se? Nelíbí se? Nelámejte si s tím hlavu, pan režisér Jan Antonín Pitínský právě teď a právě s těmito herci pro Vás připravuje zbrusu nový zážitek. Bude to na severu. A bude Vám ZIMA. Kdo za to může? Snad ne SYN? Nevím, uvidíme. Nová listopadová premiéra k nám přichází ze severu a bude se Vás hodně týkat. Srdečně Vás zvu.

My že máme 60 let!? Fakt jo, opravdu máme. Ale vězte, jsme mladší než kdy předtím. Nemáte-li v něčem jasno, zajděte k Bezručům – vyjasní se Vám. Váš Jirka Krejčí

syn. zima

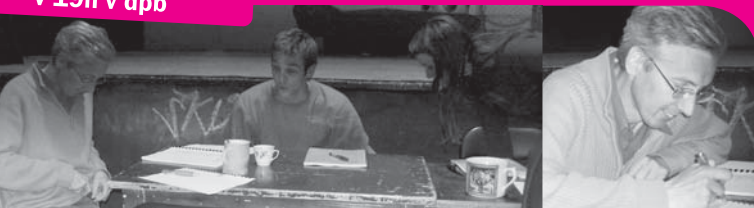
< listopadová premiéra

jon fosse

dvě hry v **Jednom příběhu** / překlad **karolína stehlíková** / režie **jan antonín pitínský** / scéna **tomáš rusín** / kostýmy **zuzana štefunková** / hudba **richard dvořák** / **osoby a obsazení** – muž **pavel gajdoš** / žena **petra bučková** nebo **tereza vilišová** / matka **zdena przebíndová** / otec **norbert lichý** / syn **pavel gajdoš** / soused **tomáš dastlík**

premiéra
25. listopadu 05
v 19h v dpb

zpravodaj dpb

listopad 05

křeslo pro hosta

aneb představujeme pana jana antonína pitínského

režiséra her Syn a Zima

Jan Antonín Pitínský se narodil roku devatenáctistého padesátého pátého ve Zlíně, žije v Luhačovicích a přebývá všude tam, kde režíruje. V Praze, Brně, Zlíně, Uherském Hradišti, Plzni, Hradci Králové, Bratislavě... V Ostravě bude přebývat poprvé.

Jan Antonín Pitínský je divadelní režisér, dramatik, autor scénických adaptací, montáží a libret, prozaik a překladatel.

Jan Antonín Pitínský začínal u divadla jako ochotník. Byl jedním ze zakladatelů brněnského Ochotnického kroužku, kde působil jako autor i režisér. Stal se spolutvůrcem Kabinetu Múz, ve který se spojily Ochotnický kroužek a HaDivadlo. Byl i jedním ze zakládajících členů brněnského nezávislého kulturního centra Skleněná louka. Dvakrát byl v krátkém angažmá v Divadle Na Zábradlí, poprvé jako dramaturg, podruhé jako člen uměleckého vedení.

Jan Antonín Pitínský má zkušenosti nejen s režii činoherní, ale i operní.

Jan Antonín Pitínský je několikanásobným držitelem Ceny Nadace Alfréda Radoka.

Jan Antonín Pitínský se jmenuje Zdeněk Petrželka.

zpravodaj dpb

3 / 4

křížový výsledek

vilišová tereza
obvinění:
návrat do ostravy

V.: K Bezručům jsi přišla v září z Olomouce, ale vlastně se vracíš domů, máš tady kořeny, je to tak?

O.: Ano, Ostrava je mé rodné město. Žila jsem tady do svých 18-ti let, prožila jsem zde dětství v ulicích Zábřehu, chodila na jazykové gymnázium v Porubě a veškerá odpoledne a večery jsem trávila v Hereckém studiu Mileny Asmanové. Za ten čas vzrostla má touha propojit ještě víc můj život s divadlem, zběhla jsem tedy za ním do Prahy na DAMU, pak do Moravského divadla v Olomouci a teď jsem tady. A cítím se tady nejlépe...prostě doma...trošku si teď připadám, jako bych psala v šedesáti letech paměti....

V.: A kdo se za tu dobu, co v Ostravě nebyla, více změnil? Ty a nebo město?

O.: Těžko říct. Vracím se do Ostravy, která je teď určitě mnohem čistší a zelenější, ale pořád pro mě zůstává „takým fajným“ městem se specifickou atmosférou. Já jsem prošla velmi různorodým obdobím svého života, takže změn proběhlo asi hodně..., ale mě ať posoudí zase Ostrava....

V.: Tvým příchodem se v divadle podezřele zvýšil počet lidí, co nejí maso. Není náhodou DPB ve skutečnosti tajnou vegetariánskou organizací?

O.: Samozřejmě, že ano. Pracují zde tajní agenti, kteří svůj záporný postoj k masu na talíři ještě nepřiznali před širokou veřejností, ale pak jsou tady také agenti, kteří během představení roztrušují mezi diváky rozemletý sojový granulát s bylinkami, který zvyšuje obranyschopnost organismu našich věrných diváků. Pracujeme tedy pro jejich i naše zdraví.

V.: Na fotografii ve foyer držíš v rukách odporně vyhlížející cáry masa, to pro tebe asi nebylo příjemné focení, že? A z jakého zvířátka ono maso vlastně bylo?

O.: Právě naopak, focení bylo výborné! Nápad s masem byl můj - ráda totiž mystifikuji. Fotograf Petr Hrubeš zase vymyslel prostředí a celkové vyznění fotografie. Maso jsem brala jako rekvizitu, myslím, že to byl hovězí bok... docela hezky rostlý.. a nevadilo mi, protože jsem ho nejedla. Smísla si na něm Petrova psí asistentka fotografie.

V.: Zpátky k divadlu. Není to pro tebe maso po zkušenosti s velkým jevištěm v Olomouci hrát nyní tak blízko divákům? Musíš si na něco dávat větší pozor?

O.: Já hlavně doufám, že to není maso pro diváky...Měla jsem velký prostor olomouckého jeviště moc ráda, protože měl své kouzlo. Ale chyběl mi větší kontakt s divákem.Takže je to teď pro mě úžasná změna. Energie mezi herci a diváky je intenzivnější a užívám si taky variabilitu jeviště, díky které mám pocit, že každé představení hraji jinde.

V = vyšetřovatel O = obviněná

bezručoviny

pohádky z truhličky bezručovy babičky

1 Bylo nebylo, zhruba v polovině září dostalo několik herců chuť na pivo. „Ale nechceme ledajaké“, řekli si. „Když pivo, tak žádáme kvalitu!“ Rozhodli se tedy uspořádat dvoudenní výlet do Plzně. Vyrazili autobusem, jeli přes hory, přes doly, když tu náhle v oblaku prachu spatřili krásný kočár, kterak jim míří v ústřety. To se plzeňští o jejich chystaném příjezdu dozvěděli a poslali jim vůz hereckého stavu důstojnější. Kočár milé herce zavezl rovnou do pivovaru. A pilo se a hodovalo...ale především pilo... Když se všichni zlatého moku s pěnou hustou jak smetana nabažili, odložili prázdné korbele, oblékli si kostýmy a zvolali: „Za odměnu vám zahrajeme divadlo!“ A zahráli svým plzeňským přátelům Trainspotting. Ten se tedy nakonec dočkal hned dvou obnovených premiér. Když se herci z Plzně navrátili, doma v Ostravě odehráli premiéru druhou. Už s pivy místními... A jestli neumřeli, hrají tu dodnes.

2 V minulém Zpravodaji jsme vám naznačili cosi o možném vztahu fenky Lucie (Bučkové-Gajdošové) a psa Fredyho (Buriana). Bohužel, štěnat se asi jen tak nedočkáme. Lucie je tak vděčná svým pánům, že si ji vzali z útulku pro

zpravodaj dpb

listopad 05

opuštěné psy, že se od nich nehne na krok. Psí nápadníky přehlíží, jako by neexistovali. Jediný muž jejího života je, alespoň prozatím, Pavel Gajdoš. Ale Petra Bučková je rozumná a nežalí. Naopak. Z pozice ženy zkušenější možná Lucii poučí o tajích lásky a té se pak brzy začnou zapalovat lýtka... všechna čtyři...má vůbec pes lýtka???

3 Jeden z herců Národního divadla moravskoslezského slavil padesátiny. Popřát mu přišla i delegace od Bezručů. Ačkoli bylo jídla i pití dostatek, k žádné ostudě bohužel nedošlo, protože se s vámi nemůžeme podělit o žádný pikantní drb... Jen si tak říkáme, že je s podivem, jak herci ostatních divadel stárnou, zatímco ti naši jsou stále mladí a krásní!

4 Chcete znát skutečný důvod konání divadelních premiér? Tady je. Většina z vás jistě už někdy slyšela příměr „chudý jako herec“. Tato lidová moudrost vsutku nelže. Herci jsou tak chudí, že často ani na jídlo nemají. Může však existovat divadlo bez herců? Těžko, že. Je tedy čas od času potřeba herce pořádně nakrmit, aby nám nezemřeli hladu. Proto po každé premiéře pořádá vedení DPB malý raut, na němž mají herci příležitost se dosyta najíst, aby se jim vytvořila alespoň malá tuková zásoba. Taková, která pokud možno vydrží do další premiéry. Dlouhodobým empirickým výzkumem jsme zjistili, že průměrný herec vydrží bez pořádného jídla přibližně dva měsíce. Divadelní sezóna má měsíců deset, ideální počet premiér je tedy pět. Jelikož však nikdo z našich herců průměrný není – všichni jsou vysoce nadprůměrní – bylo třeba alespoň jednu premiéru přidat. Letos se tak stalo hned v září. Na fotografiích jsou při jídle zachyceni tři z našich herců. Shodou náhod jsou všichni majiteli psů, musí se s nimi tudíž dělit i o to málo, co mají. Nejhorší je na tom Pavel Gajdoš, jehož fenka je křížencem huskyho a bullteriéra. Pavel je tedy hubeňour „kost a kůže“ a nemá moc šancí přibrat. I na Lukáši Burianovi je vidět, že živí pořádné psisko, a to čau-čaua, což také není zrovna nejmenší pes. A jakého psa má Norbert Lichý, to se dozvíte v příštím Zpravodaji, je to totiž naše listopadová soutěžní otázka. Kdo tuší, nechť zkusí odpovědět. Máte šanci vyhrát vstupenky na některé z našich představení!

vo co, že nevíte...

Psa jakého plemene vlastní herec Norbert Lichý? (Pro ty, kteří mají alespoň trochu vyvinuté dedukční schopnosti, je jasnou nápodědou jedna z našich bezručovin.)

možnosti jsou - a) německou dogu / b) anglického buldoka / c) yorkšírského teriéra

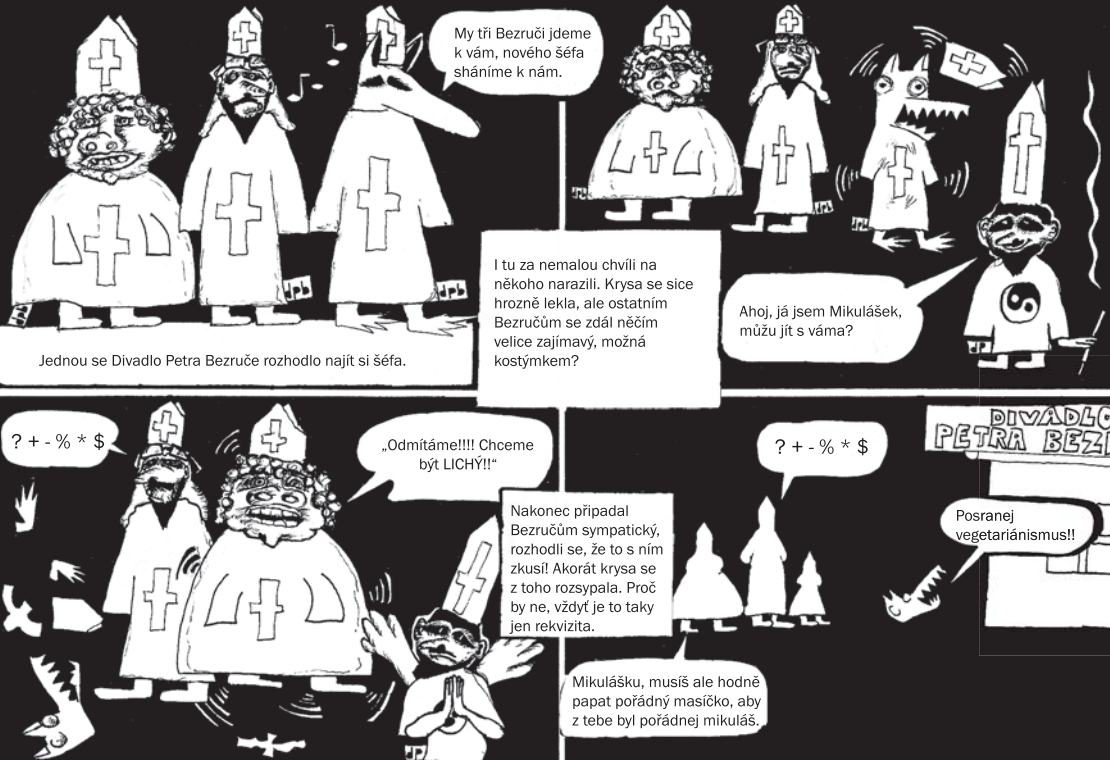
Své tipy pošlete do 15. listopadu 2005 na adresu info@bezruc.cz.

Soutěžní otázka ze zářijovo-říjnového čísla: Ze kterého města pochází nový představitel hlavní role Trainspottingu?

Správná odpověď - Z Českých Budějovic.

Výhercem dvou vstupenek na některé z našich představení se stává paní/slečna Jiřina Nedomlelová z Ostravy-Kunčiček.

zpravodaj dpb

růže pro algernon

daniel keyes

nejúspěšnější inscenace spolku kašpar umí rozesmát i dojmout / příběh dementního muže, který chce být chytrý / překlad oldřich černý / režie jakub špalek / výprava katarína holá, jan tobola / hudba petr malásek / dramtizace petr hruška / osoby a obsazení - charlie gordon jan potměšil / kinianová eva elsnerová / dr. strauss tomáš karger / dr. nemur jakub špalek / premiéra 10. 2. 1993 / délka představení 1.20 /

představení se koná za podpory městského obvodu moravská ostrava a přívoz

Inscenace Divadelního spolku Kašpar se dočká své 500. reprízy!
A vy můžete takto významné jubileum oslavit spolu s Kašpary v našem divadle.

Co na to režisér inscenace Jakub Špalek?

„Ne – tohle bych nečekal – vždyť to ani nejde! Takové číslo je v české činohře rekord a s rekordy přece nejde počítat dopředu. Navíc dneska to už nikomu nepřipadne tak divné – ale tehdy jsme nevěděli, jestli Jan na vozíku je schopen zvládnout takový záprah. A pořád nás to baví – myslím, že Jan to nějak vnitřně potřebuje – vracet se znovu a znovu k postavě Charlieho Gordona. Ten kluk má prostě něco, co nás fascinuje. A zdá se, že nás ještě dlouho fascinovat bude. 500. reprízu jsme se rozhodli oslavit u Bezručů.“

Máme rádi tohle město, diváky a strašně rádi hrajeme v tomhle prostoru. A tak se už těšíme – odehrajeme představení, poklábosíme s diváky, usrkne šampaňského a tradá do Prahy. Ale to jen proto, abychom se mohli v dubnu vrátit na další Kašparův ostravský týden.“

Představitel hlavní role Jan Potměšil o „Růži“ říká: Je to krásná hra a moje životní role. Líbí se mi postava Charlieho Gordona, kdy na ploše přibližně devadesáti minut prožívám celý lidský osud. To je jedna věc, která mne přitahuje, a druhá, že v sobě objevuju nové možnosti, nové výrazové prostředky.

Po představení bude následovat povídání s Janem Potměšilem, Jakubem Špalkem a dalšími herci Divadelního spolku Kašpar!

bezručovo obludárium

aneb naše foyer

Snímek zachycuje smutnou dobu ve Spojených státech na konci čtyřicátých let. Zde se prosím soustřeďte na první detail: Slečna na pozadí má na obočí vytetovaný nápis MAX... zbytek nevidíme. Kdyby tam Pavel tak nešťastně nezavazel (první jasná kompoziční chyba fotografa, že?), vidíme celý nápis „maxim“. Původně těžký kulomet ruských armád z 1. světové války používali američtí policisté na boj s mafií, pochopitelně řádně upravený. A to by měl, když už si někdo koupí fotoaparát, že, každý z vás vědět.

Na druhé straně je třeba ocenit snahu vyjádřit smutný úděl zřejmě nezaměstnaného gynekologa, který byl znásilňován vlastní sestrou (což opět na snímku citelně chybil!) a pravidelně tlouknut despotickým otcem (to už vůbec ne!), byl postaven před úkol provést tajný potrat dcery největšího mafiánského kmotra, Vita Corleona.

Tady ovšem klady fotografie (a po-

nepovedený potrat
dcery vita corleona

máhal jsem autorovi mnohem více, než vývojka a ustalovač), končí. Nač zbytečný, naturalisticky pojatý detail zkrvavených rukou? Jasně, že to tak je, ale, prosím vás, kdo z prohlízejících vůbec ví, že jde o potrat? A že dítě nebylo dítě, ale modýlek samopalu „Charkov“ vzor 984 325/6ú vykrouhaný z ředkve? !!!!!

Celkově můžeme celou věc pochválit, ale fakt k zamyšlení zůstává. Nebyla by vhodnější jiná událost našich dějin? třeba Říp, nebo Vítězný únor (i s kritickými dodatky), ukřižování J.K.Tyla v hospodě „U Křižánek“ místními ochotníky? A když už toto téma, proč ne jen plakát té dívky v pozadí? Je to přímočaré, nedegutantní a vkusné.

Jinak dílo schvaluji v celé jeho mnohoznačnosti a v rámci celku jistě nezapadne. Na rozdíl od mé kritiky, za kterou ovšem jako vždy dostanu fajn zaplacení, hlavně, když tomu zase málokdo rozumí.

Tak pa, Váš kritik!

listopad 05

kritiků se nebojíme

recenze inscenace story

Anglické slovo Story lze do češtiny přeložit jako příběh, historku, vyprávění, také však jako životní příběh, historii, kroniku či literární předlohu filmu. Našli bychom ještě další významy. Ty uvedené jsou však pro inscenaci východiskem k výpovědi o podstatné části dnešního způsobu života. Jestliže se autor svým textem snaží upozornit potenciálního diváka na to, jestli vůbec ví, čím život žije, jestli svůj, nebo takový, který mu někdo podsouvá, jestli je sám sebou, nebo jen hříčkou v rukou autorů mediálního světa a vlastně nevědomě jeho spolutvůrcem a součástí, pak se Janu Mikuláškově spolu s Markem Cpinem podařilo tento záměr postihnout a interpretovat zdařile.

Scéna sestavená z šedých jednobarevných panelů, igelitová role ve dveřním otvoru, kterým dovnitř vcházejí diváci, jediný malý obrázek v koutě, studené světlo občas blikajících zářivek, to je výstižná Cpinova scénografická metafora bezobsažného života. Mikulášek je doma na velkém jevišti, na rozlehlé scéně. V Divadle Petra Bezruče si svůj oblíbený prostor vytvořil tím, že jeviště umístil podél dlouhé stěny hlediště. Poněkud tím znemožnil výhled divákům sedícím v posledních řadách, kteří na to, co se občas děje na zemi, vůbec nevidí. To je ovšem snad jediný větší nedostatek inscenace. Výrazně viditelná je režisérova práce s herci.

Tradičně výborná je Alena Sasínová- Polarczyk v roli mediální agentky Jennifer. Zdařile jí sekunduje Tomáš Dastlík v roli profesního a životního partnera Andrewa. Velkým příslibem do budoucna je výkon Petry Bučkové v roli Anne. Herečka potvrzuje mimořádný talent schopností vytvořit naprosto věrohodný obraz postavy, která je v jejím podání obětí cynického světa současných masových médií. Zajímavý výkon podává i Jan Vlas v roli producenta či mediálního magnáta, do detailu přesně vykresluje Norbert Lichý svého slepého taxikáře. Představitelé ostatních rolí, Tereza Vilišová jako Nicky, Ivana Stejskalová v roli servírky a filmové hvězdy Pavel Gajdoš jako Simon a Viktor Dvořák v roli Clifforda, odvádějí poctivě a slušně herecké výkony.

Inscenace je v pravém smyslu slova angažovaná, hovoří o ztrátě identity dnešního člověka a velmi hlasitě nabádá k zamyšlení, kdo my, lidé třetího tisíciletí, jako jedinci vlastně jsme. Ladislav Vrchovský / Moravskoslezský deník / 11. 10. 2005

zpravodaj dpb

11 / 12

syn. zima

jon fosse

dvě hry v jednom příběhu /

režie **jan antonín pitínský** / hrají **z. przebindová, n. lichý,**

t. dastlík, p. gajdoš, p. bučková nebo **t. vilišová** /

inscenace vznikla za podpory ministerstva kultury ČR

story

martin crimp

jsou místa, kam vás zaveze jen slepý taxikář / režie **jan mikulášek** /

hrají **a. sasínová-polarczyk, t. dastlík, p. bučková, p. gajdoš, v. dvořák, j. vlas, t. vilišová,**

n. lichý, i. stejskalová / délka představení 2hod. 20min

strašidlo cantervillské

oscar wilde / **j. z. novák**

na zámku canterville musí mít strašidlo pro strach uděláno / režie **jakub maceček** /

hrají **t. dastlík, n. lichý, a. sasínová-polarczyk, p. bučková, p. gajdoš, z. przebindová,**

i. burian, r. mácha nebo **j. zajíček** / délka představení 1hod. 40min

trainspotting

irvine welsh / **harry gibson**

těžká soda o těžkých drogách / režie **tomáš svoboda** / hrají **v. dvořák, j. plouhar,**

i. burian, t. dastlík, j. vlas, n. lichý, i. stejskalová, t. vilišová, p. bučková, z. przebindová,

v.kryške, p. gajdoš a další / inscenace vznikla za podpory ministerstva kultury ČR /

délka představení 1 hod. 50 min

idiot

fjodor m. dostojevskij

drama krásy a soucitu / režie **sergej fedotov** / hrají **m. moučka, n. lichý,**

i. žáčková-hájková, v. kryške, z. przebindová, t. vilišová, i. stejskalová,

p. bučková, t. dastlík, v. dvořák, m. čapková, k. krejčí a další /

délka představení 2 hod. 50 min

skleněný zvěřinec

tennessee williams

generační konflikt matky a jejích dvou dětí, snílka a bouřliváka toma a do sebe

uzavřené senzitivní laury / režie **janusz klimsza** / hrají **r. krajčo, a. cónová,**

i. žáčková-hájková a p. gajdoš / délka představení 2 hod. 15 min

malá čarodějnice

tomáš pěkný

havrane, havrane z kamene, je smutné být sám / režie **zoja mikotová** /

hrají **i. stejskalová, p. bučková, z. przebindová, k. krejčí, m. čapková,**

a. sasínová-polarczyk, n. lichý a i. burian / délka představení 1 hod. 10 min

královna koloběžka i.

jan werich / **petr texel** / **norbert lichý**

veselá parafráze na známou pohádku o chytré horákyňi /

režie **michal przebinda** / hrají **z. przebindová, i. stejskalová, t. dastlík,**

i. burian, m. čapková, a další / délka představení 1 hod. 10 min

kdy**co****info**

út	1.11.	19.30
čt	3.11.	10.00
		14.30
pá	4.11.	19.00
po	7.11.	11.00
út	8.11.	11.00
st	9.11.	11.00
pá	11.11.	10.00
po	14.11.	10.00
út	15.11.	10.00
		14.30
st	16.11.	10.00
čt	17.11.	19.00
so	19.11.	19.00
pá	25.11.	19.00
po	28.11.	19.00
út	29.11.	19.00
st	30.11.	19.00

strašidlo cantervillské
malá čarodějnice
malá čarodějnice
story
strašidlo cantervillské
strašidlo cantervillské
strašidlo cantervillské
malá čarodějnice
růže pro algernon
malá čarodějnice
malá čarodějnice
strašidlo cantervillské
trainspotting
story
syn. zima
velká mela
idiot
skleněný zvěřinec

zájezd
zlinzájezd
nový jičínzájezd
český těšín

host

zájezd
zlin

V

-

-

S

-

-

-

-

mimo
predpl.

-

-

pro
školymimo
predpl.

X

PK

zadáno

mimo
predpl.mimo
predpl.**listopad 05**

DIVADLO
 PETRA
 BEZRUČE

.....

dpb